

مطالعه ی مقیاس های عملکرد و تغییرات انگیختگی در طول تیراندازی با سلاح بادی

مجری: سید محمد کاظم واعظ موسوی

عضو هیئت علمی دانشگاه جامع امام حسین (ع) - ۱۳۸۷

چکیده :

در فرضیات اخیر، "انگیختگی" به عنوان حالت انرژی فرد در لحظه ای خاص تعریف شده است که در الکتریسیته پوست منعکس و بوسیله سطح هدایت الکتریکی پوست سنجیده می شود. در مقابل، "فعال سازی"، به صورت تغییر در سطح انگیختگی از سطح پایه به موقعیت انجام تکلیف معرفی شده است. از این دیدگاه، انگیختگی ارتباطی با عملکرد ندارد، و فقط فعال سازی است که کیفیت عملکرد را پیش بینی می کند. تحقیقات قبلی افتراق بین انگیختگی و فعال سازی را در تکالیف آزمایشگاهی آزموده و آن را تایید کرده است. تحقیق حاضر با نظر به تفاوت زمینه ای تکالیف میدانی و آزمایشگاهی و ضرورت یافتن کاربرد از زمینه نظری مورد استفاده در تحقیقات آزمایشگاهی پیشین طراحی شد. تکلیف تیراندازی با سلاح بادی به خاطر ویژگی های کینماتیک آن مورد استفاده قرار گرفت. تعداد، بیست و دو تیرانداز نخبه (شامل ۱۲ زن و ۱۰ مرد، با میانگین سنی ۲۹/۹۶ سال)، به صورت داوطلبانه در این تحقیق شرکت کردند. سطح هدایت الکتریکی پوست در حین اجرای تکلیف استاندارد تیراندازی با سلاح بادی به عنوان شاخص انگیختگی ثبت شد. مقیاس های عملکرد شامل امتیاز کسب شده، فواصل بین شلیک ها، پراکندگی تیرها، مدت ماندگاری بر هدف، و طول ردیابی در زمان نشانه روی، به طور الکترونیک ثبت شد. از ضریب همبستگی پیرسون برای مطالعه ارتباط بین متغیرها و تحلیل رگرسیون ساده و گام به گام برای بررسی رابطه علی بین انگیختگی / فعال سازی با مقیاس های عملکرد استفاده شد. یافته ها حاکی از ارتباط خطی و منفی فعال سازی با اکثر مقیاس های عملکرد بود ($p < .05$ تا $p < .001$)، در حالی که انگیختگی در طول تیراندازی کاهش یافت ($p < .05$) و هیچ گونه رابطه ای با عملکرد نشان نداد. نتایج، با توجه به فرضیات اخیر و نظریاتی که رابطه انگیختگی و عملکرد را توضیح می دهند مورد بحث قرار گرفته است.

واژه های کلیدی: انگیختگی، فعال سازی، فعالیت الکتریکی پوست، تیراندازی، عملکرد